

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR STAVEBNÍ A ÚZEMNÍHO
PLÁNU

MHMPXOYKUVCS

63533/2013

Sp.zn.: S-MHMP 1203420/2012/SUP/So/Hn
Č.j.: MHMP 1300958/2013

V Praze 1.11.2013

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební a územního plánu, jako odvolací správní orgán, příslušný dle § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání, které podal

Ateliér pro životní prostředí, o.s., IČO 69347760, Ve Svahu 531/1, 147 00 Praha 4,
které zastupuje JUDr. Petr Kužvart, advokát, IČO 66220149, Za Zelenou liškou 967/2b,
140 00 Praha 4,

JUDr. Mikuláš Ůrge, Ph.D., U Nikolajky 382/30, 150 00 Praha 5,
kterého zastupuje JUDr. Petr Kužvart, advokát, IČO 66220149, Za Zelenou liškou 967/2b,
140 00 Praha 4,

Ing. Luboš Rejman, nar. 5.5.1959, U Nikolajky 1881/33, 150 00 Praha 5,

Ing. Alena Rejmanová, nar. 20.4.1959, U Nikolajky 1881/33, 150 00 Praha 5,

Ing. Petr Málek, nar. 10.6.1957, Dlouhá 730/35, 110 00 Praha 1,
(dále jen "odvolatelé")

proti **rozhodnutí**, které vydal k žádosti CENTRAL GROUP 23. investiční a. s.,
IČO 63999102, se sídlem Na Strži 1702/65, 140 00 Praha 4, Úřad městské části Praha 5,
odbor stavební a infrastruktury (dále jen "stavební úřad") **pod č.j. Vys. Sm. p. 2399-3876/09-
Ple-R ze dne 4.6.2012, jehož předmětem je**

**„obytný soubor Nová Nikolajka - bytový dům A" na pozemcích parc. č. 2399, 2400,
4903/1 v k. ú. Smíchov, při ul. U Nikolajky v Praze 5,**

rozhodl takto:

A. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **rozhodnutí** stavebního úřadu č.j. Vys. Sm. p. 2399-3876/09-Ple-R ze dne 4.6.2012 **m ě n í** tak, že

1. v části výroku „*Rozsah a účel stavby*“ **vypouští odrážku**

– 12 venkovních parkovacích stání;

2. **doplňuje** koordinační podmínku pro provedení stavby č. 7 písmenem g) ve znění :

– 12 venkovních parkovacích stání – bude projednáno v samostatném stavebním řízení speciálním stavebním úřadem.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se ve zbytku napadené rozhodnutí potvrzuje.

B. Podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu **odvolání, které** proti rozhodnutí č.j. Vys. Sm. p. 2399-3876/09-Ple-R ze dne 4.6.2012 **podal Ing. Luboš Rejman, zamítá jako nepřípustné.**

Odůvodnění:

Stavební úřad vydal dne 4.6.2012 pod č.j. Vys. Sm. p. 2399-3876/09-Ple-R rozhodnutí, kterým podle § 115 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, k žádosti stavebníka, CENTRAL GROUP 23. investiční a. s., IČO 63999102, se sídlem Na Strži 1702/65, 140 00 Praha 4, povolil stavbu „*Obytný soubor Nová Nikolajka – bytový dům A*“ na pozemcích č. parc. 2399, 2400 (bytový dům „A“, komunikace), č. parc. 4903/1 (komunikace, parkovací stání, přípojka plynu), vše k.ú. Smíchov.

Ve výroku stavebního povolení je popsán také rozsah a účel stavby- *bytový dům „A“ včetně napojení na inženýrské sítě a včetně drenážního systému podél objektu se 2 vsakovacími šachtami a dešťové kanalizace se 4 vsakovacími bloky, STL plynovodní přípojka dl. 74 m, 12 venkovních parkovacích stání, komunikace vozidlové a pěší – areálové příjezdové komunikace a chodník pro pěší včetně areálového osvětlení, opěrné zdi, terénní úpravy a zařízení staveniště.*

Bytový dům by měl obsahovat ve 2 podzemních podlažích a 6 ti nadzemních podlažích 63 bytových jednotek, 7 nebytových prostor, 80 parkovacích stání v suterénních garážích a 12 parkovacích stání před domem.

Současně stavební úřad výrokiem stavebního povolení rozhodl o námitkách účastníků řízení uplatněných v řízení, které předcházelo jeho vydání a pro provedení stavby byly stanoveny závazné podmínky.

Proti tomuto rozhodnutí podali Ing. Alena Rejmanová a Ing. Luboš Rejman společné odvolání. Dále odvolání podali Ing. Petr Málek, Ateliér pro životní prostředí, o. s. a JUDr. Mikulášem Ůrge, Ph.D., dva posledně jmenovaní v zastoupení JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem.

Stavební úřad podle § 86 odst. 2 správního řádu zaslal stejnopis podaných odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili, čehož využil stavebník s konstatováním, že tvrzení obsažená v odvoláních nejsou relevantní pro zrušení napadeného stavebního povolení.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán nejprve zkoumal, zda byla odvolání podána účastníky řízení. Podle § 81 odst. 1 správního řádu **proti rozhodnutí se může odvolat pouze účastník, pokud zákon nestanoví jinak.**

Vymezení okruhu účastníků stavebního řízení je obsaženo v § 109 stavebního zákona. Podle odst. 1 písm. e) je mj. *účastníkem stavebního řízení vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno.* Z dikce tohoto ustanovení je zřejmé, že přímé dotčení vlastnického práva v sobě kumuluje primární předpoklad, a to, že se jedná o vlastníka nemovitosti sousedící s navrhovanou stavbou.

V daném případě bylo odborem stavebním a územního plánu MHMP z výpisu z katastru nemovitostí ověřeno, že Ing. Luboš Rejman není spoluvlastníkem domu č.p. 1881 v k. ú. Smíchov. Není tedy sporu o tom, že pro společné odvolání, které podal s manželkou, Ing. Alenou Rejmanovou, kumulativně nenaplníval podmínky stavebního zákona pro účastenství ve stavebním řízení. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nelze odvolání Ing. Luboše Rejmana považovat za odvolání účastníka řízení a odvolání je proto **nepřípustné**.

Odvolací správní orgán následně zkoumal, zda byla ostatní přípustná odvolání podána v zákonem stanovené lhůtě. Dle ust. § 86 odst. 1 správního řádu *se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal*. Dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu *činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Lhůta je zachována, pokud je odvolání podáno ve lhůtě k poštovní přepravě*.

Ze správního spisu a z dodejek v něm založených bylo zjištěno, že účastníkům řízení (spoluvlastníkům nemovitostí sousedících s navrhovanou stavbou a občanskému sdružení) bylo stavební povolení řádně oznámeno (veřejnou vyhláškou vyvěšeno od 6.6.2012 do 21.6.2012). Odvolání byla podána Ing. Alenou Rejmanovou dne 27.6.2012, Ing. Petrem Málkem dne 10.7.2012, Ateliérem pro životní prostředí o. s. a JUDr. Mikulášem Úrge, Ph.D., dva posledně jmenovaní zastoupení JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem, dne 9.7.2012, tj. ve všech případech v zákonné 15ti denní lhůtě pro podání odvolání. Jde tedy o přípustná a včasná odvolání účastníků řízení.

V souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu by měl odvolací orgán přezkoumat nepřipustné odvolání z hlediska, zda neodůvodňuje obnovu řízení, přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení anebo vydání nového rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že proti předmětnému stavebnímu povolení byla podána řádná odvolání, nenabyla právní moci a odbor stavební MHMP je přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu z hlediska souladu správního řízení a rozhodnutí s právními předpisy a správnosti rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvoláních.

Ze spisového materiálu vyplývá, že stavba s názvem „*Obytný soubor NOVÁ NIKOLAJKA*“ byla umístěna územním rozhodnutím (dále též ÚR) č.j. OUR.Sm.2399-7935/08-Če-UR ze dne 30.3.2009. Rozsudky Městského soudu v Praze č.j. 11 Ca 326/2009-37 a č.j. Ca 325/2009-49 ze dne 26.10.2010, bylo rozhodnutí o odvolání sp. zn. S-MHMP 503111/2009/OST/Če ze dne 31.8.2009 (kterým bylo v odvolacím řízení potvrzeno ÚR prvoinstančního orgánu) zrušeno a vráceno k dalšímu řízení.

Rozhodnutím sp.zn. S-MHMP 144725/2011/OST/Če ze dne 12.12.2011 OST MHMP potvrdil rozhodnutí č.j. OUR.Sm.2399-7935/08-Če-UR ze dne 30.3.2009. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 2.1.2012 (doklad č. 23 spisu – složka č. 5). Toto rozhodnutí o odvolání bylo napadeno správními žalobami, o kterých nebylo dosud rozhodnuto.

Dne 14.10.2009 podal stavebník žádost o vydání stavebního povolení pro stavbu „*Obytný soubor Nová Nikolajka – bytový dům A*“. Pro nedostatky v žádosti stavební úřad vyzval stavebníka k doplnění a usnesením ze dne 30.11.2009 stavební řízení přerušil. Opatřením ze dne 13.4.2010 oznámil zahájení stavebního řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům státní správy a stanovil lhůtu pro uplatnění námitek a závazných stanovisek nejpozději do 10 dnů ode dne doručení oznámení s poučením, že k později uplatněným námitkám nebude přihlédnuto. Podle § 112 odst. 2 stavebního zákona upustil od ústního jednání a ohledání na místě, protože mu poměry staveniště byly dobře známy a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provedení.

Po provedeném řízení bylo dne 4.6.2012 vydáno odvoláním napadené rozhodnutí. V jeho odůvodnění stavební úřad uvedl skutečnosti na podporu rozhodnutí, vedle popisu průběhu řízení je zde obsažen výčet stavebníkem předložených dokladů, stanovisek dotčených orgánů státní správy, vyjádření správců poduličních sítí, upozornění na povinnosti stavebníka, vyplývající z některých právních předpisů, odůvodnění rozhodnutí o jednotlivých námitkách uplatněných účastníky v řízení. Odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž obsahuje odůvodnění vymezení okruhu účastníků stavebního řízení. Odvolacím správním orgánem bylo ověřeno, že v provedeném stavebním řízení stavební úřad přezkoumal předloženou žádost z hledisek uvedených ve stavebním zákoně, projednal ji s účastníky řízení a s dotčenými orgány. Zkoumal, zda je stavba navržena tak, aby ani uskutečněním ani jejím užíváním nebyly ohroženy veřejné zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací správní orgán shledal, že stavební úřad zejména zkoumal, zda je navrhovaná stavba v souladu s podmínkami územního rozhodnutí a zda byl projektovou dokumentací prokázán soulad s požadavky vyhl. č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze (dále jen OTPP), ve znění pozdějších předpisů, a s požadavky dotčených orgánů.

V průběhu odvolacího řízení byly do spisového materiálu stavebníkem doplněny nové podklady pro vydání rozhodnutí. Konkrétně byly do spisu doplněny:

- žádost o zúžení předmětu žádosti o vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu spočívající ve vypuštění chodníků, kontejnerových stání a 12ti parkovacích stání, neboť jsou předmětem stavebního řízení u speciálního stavebního úřadu.
- vyjádření odboru životního prostředí MHMP sp.zn. S-MHMP 0338976/2013/1/OZPV1
- kopie žádosti o vydání stavebního povolení na komunikaci včetně parkovacích stání (viz uvedená žádost o zúžení předmětu řízení)
- upravená koordinační situace
- smlouva o právu provést stavbu mezi CENTRAL GROUP Pitkovice III a.s., a CENTRAL GROUP 23 Investiční, a.s. včetně pověření zaměstnance
- závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 18.2.2013 č.j. 2351/500/12, 97740/ENV/12 vydané na základě přezkumu závazného stanoviska odboru životního prostředí MHMP sp. zn. S-MHMP 612715/2009/1/OOP/VI ze dne 17.8.2009 v části 4
- závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví České republiky č.j. 42737/2012-3/OVZ ze dne 15.11.2012 vydané na základě přezkumu závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 29.9.2009 č.j.Z.HK 4590/54590/09.

Ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu mají účastníci řízení právo se k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit. Účastníci řízení jsou dle ust. § 36 odst. 1 správního řádu oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Správní orgán však může dle věty druhé tohoto ustanovení prohlásit, dokdy účastníci řízení mohou své návrhy činit.

Z důvodu zachování základních pravidel správního řízení, zejména ust. § 3 odst. 3 správního řádu, proto odbor stavební a územního plánu MHMP usnesením ze dne 20.8.2013 prohlásil s ohledem na rozsah nových skutečností, že účastníci řízení tak mohou učinit nejpozději do 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Této možnosti využili Ateliér pro životní prostředí, o. s. a JUDr. Mikuláš Úrge, Ph.D., v zastoupení JUDr. Petrem Kužvartem,

advokátem, a to podáním ze dne 9.9.2013 doručeným na odvolací správní orgán dne 13.9.2013. K jeho obsahu odvolací správní orgán uvádí následující:

V části **1. – Právní rozbor** - jsou uvedeny definice z Listiny základních práv a svobod a ze zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí. V této části podání nejsou uvedeny žádné konkrétní připomínky k doplňovaným podkladům.

V části **2. – Judikatura správních soudů** - jsou rozebírány soudní rozsudky, které se týkají stavby „EPOQUE Pankrác – bytový dům“, která se nachází zcela mimo lokalitu nyní projednávané stavby. Závěrem shrnuje, že *tyto rozsudky jsou svým právním názorem podstatné pro jakékoliv projednávání a odsouhlasování zásahů či záměrů navrhovaných v území, kde jejich vlivem může dojít k překročení některého z limitů přípustné zátěže v území, tedy k překročení přípustné hlukové či imisní zátěže, ale i zátěže seismickými otřesy apod.* Dále uvádí, že je na žadateli, aby podal přesvědčivý průkaz zachování nebo dosažení podlimitní zátěže i při plném provozu zamýšleného záměru.

Ani v této části podání nejsou uvedeny žádné konkrétní připomínky k doplňovaným podkladům.

V části **3. - Důležitá upozornění** - jsou popisovány chyby, kterých se dopouštějí žadatelé i úřady ve vztahu k předpisům na ochranu ovzduší a hluku, a uvádí, jak by se to mělo správně posuzovat. Ani v této části podání nejsou uvedeny žádné konkrétní připomínky k doplňovaným podkladům.

V souvislosti s odvolatelovou námitkou o ignorování nové právní úpravy zavedené nařízením vlády č. 42/2011 Sb., kterým se mění nařízení č. 597/2006. Sb., je třeba poznamenat, že tyto předpisy byly zrušeny s účinností od 1.9.2012 zákonem č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. V nyní přezkoumávaných spisech se vyskytují závazná stanoviska dotčeného orgánu na ochranu ovzduší dle zák. č. 86/2002 Sb. a s ním souvisejících předpisů.

Řešení problematiky hluku související s umísťovanou či povolovanou stavbou je v kompetenci hygienika, problematika související s ochranou životního prostředí pak v kompetenci orgánu ochrany ovzduší, kterým je v daném případě odbor životního prostředí MHMP. Z těchto hledisek pro řízení vedená stavebním úřadem uvedené dotčené orgány vydávají podle příslušných zvláštních právních předpisů závazná stanoviska, příp. rozhodnutí, která stavební úřad ani odvolací orgán není oprávněn přezkoumávat. Stejně tak mu nepřísluší přezkoumávat studie, na základě kterých byla uvedená závazná stanoviska vydána.

Pokud jsou tedy stavebnímu úřadu v příslušném řízení podle stavebního zákona předložena kladná závazná stanoviska dotčených orgánů, má za to, že jsou splněny všechny požadavky vyplývající z příslušných zvláštních právních předpisů a ve věci vydá rozhodnutí dle stavebního zákona. Stanoví-li dotčené orgány v závazném stanovisku podmínky a stanou-li se tyto podmínky součástí výrokové části rozhodnutí stavebního úřadu, mohou dotčené orgány kontrolovat jejich dodržování.

V případě, že vydané rozhodnutí stavebního úřadu je napadeno odvoláním a jeho obsah směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska (§ 149 odst. 4 správního řádu).

V daném případě byla závazná stanoviska vydaná hygienikem a odborem životního prostředí MHMP k daným stavbám potvrzena Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem životního prostředí, jak bude dále uvedeno.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu *přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost přezkoumává v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. V souladu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedených v odvolání nebo průběhu odvolacího řízení se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.*

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl odvolací správní orgán na základě níže uvedených důvodů k závěru, že toto rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy a že řízení netrpí zásadními vadami, které by měly vliv na rozhodnutí. Proto se mohl odvolací správní orgán omezit pouze na námitky obsažené ve výše uvedených řádných odvoláních.

K odvolání Ing. Aleny Rejmanové:

1. Námitka rozporu s podmínkou ÚR, týkající s počtu podzemních a nadzemních podlaží, počtu bytových a nebytových jednotek, změny počtu parkovacích stání:

V projektové dokumentaci (PD) předložené ke stavebnímu řízení je stavba situovaná ve svažitém terénu, označena jako bytový dům s 2 PP a 6 NP, přičemž poslední podlaží je ustupující. Z příčných a podélných řezů stavební části PD však lze zjistit, že podlaží označená jako 1.NP a 2.NP mají úroveň podlahy níže než 80 cm pod nejvyšším bodem přilehlého terénu v pásmu širokém 3,0 m po obvodu stavby. Mělo by se tedy podle čl. 3 odst. 1 písm. j) vyhl. OTTP rovněž jednat o podlaží podzemní. Je však otázkou, zda v územním řízení bylo označení podlaží provedeno v souladu s vyhl. OTTP. Nepřesné označení podlaží nemá žádný vliv na výškové uspořádání a objemové parametry stavby dané podmínkami ÚR absolutními výškovými kótami ve výškovém systému Balt po vyrovnání.

Podmínkou č. 3 vydaného ÚR bylo stanoveno, že v domě A bude 67 bytů a 7 ateliérů, 79 stání v garážích a že velikostní skladba bytů bude odpovídat umístěnému počtu odstavných a parkovacích stání.

V PD ke stavebnímu řízení je navrženo 63 bytů, 7 ateliérů a 80 stání v garážích. Tyto změny nemají žádný vliv na objemové parametry objektu „A“ schválené podmínkami ÚR. Navrhované řešení splňuje i požadavky čl. 10 OTTP na řešení dopravy v klidu.

Námitka týkající se počtu venkovních parkovacích stání je v daném případě bezpředmětná, neboť stavebník v průběhu odvolacího řízení tuto část stavby vyňal ze žádosti o stavební povolení. Její řešení je v kompetenci speciálního stavebního úřadu.

2. Námitka, že stanovisko OOP MHMP č.j. S-MHMP612715/2009/1/OOP/VI ze dne 17.8.2009 (doklad č. 5 ve spisu) bylo vypracováno na chybnou dokumentaci ke stavebnímu řízení:

Z uvedeného stanoviska vyplývá, že se tento dotčený orgán vyjadřoval k PD, podle které má mít objekt A 2 PP a 6 NP (poslední podlaží ustupující), 63 bytových jednotek, 7 nebytových jednotek a 75 garážových stání. Garáže mají být umístěny do obou PP a zčásti i do 1.NP, dalších 10 stání má být umístěno na vlastním pozemku. Zdrojem tepla v domě bude plynová kotelná o celkovém výkonu 450 kW se dvěma plynovými kotli Buderus o jmenovitém výkonu 225 kW.

Protože ke stavebnímu řízení byla předložena PD, která řeší 63 bytů, 7 ateliérů, 80 stání v garážích, 10, resp. 12 stání venkovních, a ve světle této odvolací námítky, byly v průběhu odvolacího řízení do spisového materiálu stavebníkem doplněny nové podklady pro vydání rozhodnutí. Konkrétně bylo do spisu mj. v dané věci doplněno vyjádření odboru životního

prostředí MHMP sp.zn. S-MHMP 0338976/2013/1/OZPVI ze dne 17.6.2013, v němž tento dotčený orgán sděluje, že *nemá námitek proti změně spočívající v navýšení počtu parkovacích stání v objektu „A“ z původních 75 na 80 stání*. S tímto dokladem byli účastníci řízení ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, podle nějž *mají právo se k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit*, opatřením ze dne 20.8.2013 seznámeni a byla jim stanovena lhůta pro vyjádření k jeho obsahu. Odvolatelka této možnosti nevyužila.

Současně byli účastníci řízení seznámeni s obsahem závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí ze dne 18.2.2013 č.j. 2351/500/12, 97740/ENV/12 vydaným na základě přezkumu závazného stanoviska odboru životního prostředí MHMP sp. zn. S-MHMP 612715/2009/1/OOP/VI ze dne 17.8.2009 dle § 149 odst. 4 správního řádu se závěrem, že se citované závazné stanovisko odboru životního prostředí MHMP potvrzuje. Je zde mj. konstatováno, že závazné stanovisko bylo shledáno bez věcných i zákonných závad a že účelem závazného stanoviska vydávaného v rámci stavebního řízení je vymezit podmínky ochrany ovzduší po dobu výstavby, což napadené závazné stanovisko obsahuje v dostatečném rozsahu, zejména z hlediska omezení prašnosti při stavebních pracích.

3. Námítka, že předložená hluková studie, k níž se vyjadřoval hygienik stanoviskem č.j. Z.HK.4590/5490/09 ze dne 29.9.2009 (doklad č. 7 ve spisu), neodpovídá skutečnosti, neboť oproti roku 2009 došlo v dané oblasti ke zvýšení dopravní zátěže:

Stavebnímu úřadu ani odvolacímu správnímu orgánu nepřísluší ve stavebním řízení hodnotit změnu dopravní zátěže oproti r. 2009, kdy byla zpracována hluková studie zejména, pokud bylo na stavbu vydáno pravomocné územní rozhodnutí. Posouzení hluku je v kompetenci hygienika. Stavebník ke stavebnímu řízení předložil výše uvedené kladné závazné stanovisko hygienika. Vzhledem k tomu, že obsahem odvolání byl nesouhlas s uvedeným závazným stanoviskem, ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu odvolacím správním orgánem bylo o jeho přezkum požádáno Ministerstvo zdravotnictví České republiky, které vydalo na základě přezkumu závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 29.9.2009 č.j.Z.HK 4590/54590/09 potvrzující závazné stanovisko č.j. 42737/2012-3/OVZ ze dne 15.11.2012 a je zde mj. v dané věci konstatováno, že *předložená akustická studie v rámci stavebního řízení neřeší akustickou situaci v zájmovém území vyvolanou dopravou na veřejných komunikacích, ale pouze akustickou situaci v chráněném venkovním a vnitřním prostoru stavby*. Podle ministerstva *předložené akustické studie nevykazují nedostatky a předkládají dostatečné informace o předpokládané budoucí akustické situaci v okolí stavby během realizace stavby a o situaci v chráněných vnitřních a venkovních prostorech vlastní stavby při uvažování všech zdrojů hluku umístěných uvnitř i vně stavby*. Ministerstvo zdůrazňuje, že *hluk v chráněném venkovním prostoru okolních staveb a vlastní stavby vyvolaný dopravou na okolních komunikacích byl řešen v rámci projektové dokumentace v územním řízení*.

Také s tímto podkladem byli opatřením ze dne 20.8.2013 účastníci řízení odvolacím správním orgánem seznámeni.

Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona *se k námitkám, které mohly být nebo byly uplatněny v územním řízení, nepřihlíží*.

4. Námítka, že se stanovisko ODŽP MČ Praha 5 č.j. MČ 05/37319/2009/ODŽ/wolfj ze dne 18.1.2010 (doklad č. 42 ve spisu) vyjadřuje k neaktualizovanému dendrologickému průzkumu a že rozhodnutí o kácení neodpovídá současnému stavu zeleně na pozemcích č.parc. 2399 a 2400 k.ú. Smíchov:

Z předložených dokladů vyplývá, že odbor dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5 (ODŽ ÚMČ Praha 5) vydal dne 10.7.2006 pod

č.j. ODŽ/54545/06/Křeh rozhodnutí, kterým, žadateli Central Group, a.s., povolil kácení stromů a keřových porostů na pozemcích č. 2399, 2469, 2400 k. ú. Smíchov. Toto rozhodnutí bylo v odvolacím řízení odborem životního prostředí MHMP změněno rozhodnutím o odvolání ze dne 16.11.2006 pod SŽn. S-MHMP-306139/2006/OOP-V-804/R-296/Pra (PM 1.12.2006 – doklady č. 28 + 29 ve spisu). Jde o samostatné správní řízení, které není předmětem tohoto odvolacího řízení. Odvolatelkou namítaná tvrzení jsou proto v této věci irelevantní.

Odvolateli namítané stanovisko ODŽ ÚMČ Praha 5 ze dne 18.1.2010 je stanoviskem tohoto dotčeného orgánu z hlediska ochrany přírody a krajiny k aktualizaci finálních sadových úprav předmětné stavby pro účely vydání stavebního povolení. Jde o sdělení podle § 154 správního řádu, které formálně, a především obsahově, nepředstavuje závazné stanovisko vymezené v ust. § 149 odst. 1 správního řádu (jako úkon správního orgánu učiněný na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu). Není proto možný postup podle § 149 odst. 4 správního řádu.

- 5. Odvolatelka požaduje podle § 149 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb. přezkoumání výše uvedených stanovisek dotčených orgánů nadřízenými orgány.** K tomu viz výše body 2,3,4

K odvolání Ing. Petra Málka:

Odvolatel namítá, že *na stavbě je likvidace dešťové vody navržena zasakováním do vsakovacích šachet a že při přivalových deštích dojde k jejich naplnění. Takto naplněné šachty budou tvořit vodní sloupec výšky 5 m (hloubka vsakovací šachty) a přelítá voda do šterkového obsypu objektu (č.p. 382), jehož je spoluvlastníkem, bude tvořit vodní sloupec min. 7 m, který bude vytvářet tlak na vodorovnou izolaci 2.PP*

Z obsahu PD ke stavebnímu řízení vyplývá, že dešťová voda ze zpevněných ploch pěších komunikací na pozemku stavby bude likvidována vsakem do přilehlých zelených ploch. Odvodnění střechy bytového domu je řešeno dešťovými svody napojenými do retenčních vsakovacích objektů – voštinových bloků, ze kterých po naplnění jejich kapacity bude přebytečná voda odtékat bezpečnostními přepady napojenými na přípojky jednotné kanalizace v ul. U Nikolajky. V PD se neuvažuje s využitím dešťové vody k zalévání zeleně. Podle hydrotechnického výpočtu kapacity vsakovacích bloků, který je součástí PD, bude celkový objem navrženého retenčního prostoru ve vsakovacích blocích činit 48 m³. Ve výpočtu bylo uvažováno s koeficientem bezpečnosti 2, což je v souladu se závěrem hydrologického posudku č. 09 0084, zpracovaného HYDRO-ECO - Ing. Petr Kumpere 12/2009, podle kterého se z důvodu bezpečnosti doporučuje vsakovací objekty dimenzovat tak, aby jejich celkový objem odpovídal dvojnásobku objemu srážkových vod, které spadnou na střechy budoucích bytových domů.

S ohledem na hydrogeologické poměry pozemku, je téměř kolem celého obvodu bytového domu „A“ navrženo drenážní potrubí, které bude odvádět podzemní vody z blízkosti navrhovaného objektu do dvou vsakovacích šachet. Tyto budou provedeny z prefabrikátů kanalizačních skruží světlosti 1,00 m, hloubky cca 5,00 m se šterkovým obsypem šířky 0,50 m. Na rozhraní výkopu a šterku bude použita geotextilie. Podle výše zmíněného hydrotechnického výpočtu, zpracovaného autorizovaným inženýrem pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, tj. oprávněnou osobou, je kapacita vsakovacích šachet navržena s dostatečnou rezervou, aby se v nich vsáкло předpokládané množství drenážních vod (6 l/min.).

Navržené řešení bylo navíc odsouhlaseno správcem kanalizace – Pražskou vodohospodářskou společností, a.s., (viz stanovisko č.j. 6018/09/02 ze dne 11.2.2010 – doklad č. 41 spisu).

Odvolatelova námitka týkající se změn stávajících tlakových poměrů podzemní vody na podzemní část sousedního objektu č.p. 382 je vzhledem k uvedenému neopodstatněná.

Ke společnému odvolání JUDr. M. Ůrgeho, Ph.D. a Ateliéru pro životní prostředí, o.s., zastoupených JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem, (důvody odvolání byly uvedeny v jeho doplnění ze dne 27.8.2012):

1.Námitka podjatosti všech zaměstnanců MHMP, kteří se účastní nebo budou účastnit tohoto řízení, resp. námitka, že všichni úředníci odvolacího orgánu jsou zaměstnanci města, které podle řady přípravných smluv má mít majetkový prospěch z realizace stavby a je v pozici dotčeného vlastníka, který má přímé materiální zájmy na určitém výsledku řízení. Zaměstnanci MHMP jsou podle odvolatelů tedy zaměstnanci zainteresovaného účastníka řízení a vztahuje se na ně námitka tzv. systémové podjatosti.

Pokud jde o povahu této námitky podjatosti, lze konstatovat, že podjatá může být vždy jen konkrétní osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen úřední osoba). V případě námitky podjatosti proti pracovníkům stavebního odboru (nyní odboru stavebního a územního plánu) MHMP byly úředními osobami bývalá ředitelka MHMP, Ing. Ivana Jakoubková, a další úřední osoby, které jí byly podřízeny a které se bezprostředně podílely na projednávání a rozhodování v předmětné věci, tj. JUDr. Vladimíra Krejčová, JUDr. Helena Sochrová, pracovnice právního oddělení – nyní oddělení metodiky odvolacího správního orgánu, a dále Ing. Vladimíra Helebrantová, Ing. Stanislava Petráková a Ing. Alena Hanousková, pracovnice technického oddělení – nyní oddělení metodiky..

Podle ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu o námitce podjatosti rozhodne usnesením služebně nadřízený úřední osoby, v případě podjatosti ředitelky odboru stavebního Magistrátu hl.m. Prahy, je to ředitel Magistrátu hl. m. Prahy.

O námitce podjatosti Ing. Ivany Jakoubkové, bývalé ředitelky odboru, rozhodl ředitel Magistrátu hl.m. Prahy usnesením ze dne 21.3.2013 tak, že ji zamítl. Příslušnou osobou k rozhodnutí o podjatosti ostatních oprávněných osob výše uvedených pak byla ona, jako ředitelka odboru. Rozhodla usnesením ze dne 12.4.2013 tak, že námitku podjatosti JUDr. Vladimíry Krejčové, JUDr. Heleny Sochrové, Ing. Vladimíry Helebrantové, Ing. Stanislavy Petrákové a Ing. Aleny Hanouskové, oprávněných úředních osob bezprostředně se podílejících na projednávání a rozhodování ve věci uvedeného odvolacího řízení, jako nedůvodnou zamítl.

.Námitka tzv. systémové podjatosti oprávněných úředních osob přímo se podílejících na projednávání a rozhodování ve věci uvedeného odvolacího řízení byla posouzena následovně.

Podle ust. § 14 odst. 1 správního řádu je každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (úřední osoba), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, účastníkům řízení anebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek ovlivnit.

Pro zajištění nestranného nezávislého rozhodování správního orgánu bez vlivu osobních zájmů úředních osob a zabránění ovlivňování průběhu řízení s ohledem na vlastní zájmy stanoví správní řád v hlavě II., dílu 2., § 14 pravidla pro vyloučení osob z projednávání

a rozhodování věci – omezení vlivu podjatosti úředních osob v průběhu řízení a rozhodování ve věci. Citované ustanovení přesně specifikuje, kdy lze osobu bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu považovat za podjatou, a tudíž vyloučenou z projednání a rozhodování věci. Jedná se o úřední osobu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Právní úprava tudíž vychází z toho, že uvedené osoby nemají mít na řízení věci jiný zájem než ten, aby postupovaly v souladu se zákonem. V opačném případě, kdy lze důvodně předpokládat podjatost a tím vyloučení osob z projednávání a rozhodování věci, musí být učiněn vždy takový závěr o existenci skutkových důvodů, které zakládají důvodný předpoklad pochyb o nepodjatosti.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení čj. 1 As 89/2010-119 mj. dospěl k závěru, že § 14 odst. 1 správního řádu je nutno vykládat tak, že důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby je její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku v případě, že se rozhoduje ve věci týkající se přímo nebo nepřímo tohoto územního samosprávního celku, tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky. Rozšířený senát dále danou věc upřesnil, že v případech, kdy rozhoduje úředník územního samosprávního celku ve věci, která se přímo nebo nepřímo týká tohoto celku, není a priori vyloučen z rozhodování pro svoji „systémovou podjatost“, avšak je u něho dáno „systémové riziko podjatosti“, kvůli němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti posuzovat se zvýšenou opatrností oproti věcem, které se zájmů územního samosprávního celku nijak nedotýkají.

Podle Nejvyššího správního soudu skutečnostmi zakládajícími pochybnosti o nepodjatosti úředníka územního samosprávního celku pak „mohou být například jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob schopných ovlivnit jednání územního samosprávního celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Příkladem může být zájem politických činitelů či jiných v rámci daného územního samosprávního celku vlivných osob (např. zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů) na určitém výsledku řízení (např. na tom, aby určitá stavba, činnost apod. byla povolena, anebo naopak nepovolena); takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počínů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem apod.“ Za určitých okolností však uvedenou skutečností může být už jen „samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy.“. Zjevně a bez dalšího uvedenými skutečnostmi budou „podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu“.

Oproti tomu „signálem nadkritické míry „systémového rizika podjatosti“ zpravidla nebude samotný fakt, že rozhodnutí orgánu územního samosprávního celku bude mít dopad na tento celek. Proto např. nebude zpravidla důvodem k pochybám o nepodjatosti úředníka územního samosprávního celku samotná skutečnost, že jím vydané stavební povolení se dotkne majetkových či jiných zájmů obce, v níž bude stavba uskutečněna (typicky tím, že stavba bude zbudována na pozemku obce či na pozemku s obecními pozemky sousedícím), půjde-li o běžné, obecně vzato nekontroverzní a v měřítkách daného územního celku ve své podstatě nevýznamné dotčení“.

Účastníkům řízení se za důvod pochybnosti o nepodjatosti v daném případě jeví tzv. systémová podjatost, tj., že všichni úředníci odvolacího orgánu jsou zaměstnanci města,

kteřé podle řady přípravných smluv má mít majetkový prospěch z realizace stavby a je v pozici dotčeného vlastníka, který má přímé materiální zájmy na určitém výsledku řízení.

Odvolatelé ve svých námitkách o podjatosti neuvedli žádné skutečnosti svědčící o zájmu výše uvedených osob na konkrétním určitém vyřízení této věci a ani existenci dalších skutečností tak, jak avizuje v citovaném usnesení Nejvyšší správní soud. Nebylo ani zjištěno, že by jmenovaní měli jiný zájem či vztah ke stavebníkovi nebo jeho zástupci, rovněž majetkový či jiný přínos pro ně z konkrétního rozhodnutí o odvolání neplyne. O námitkách podjatosti bylo tedy oprávněnými osobami v citovaných usneseních rozhodnuto tak, že nebyly shledány důvodnými

2. Námitka, že hluková studie, zpracovaná firmou AKUSTIKA Praha, s.r.o., se vůbec netýká hlukové zátěže sousedního bytového domu č.p. 382, že je neaktuální a že neaktuální je i závazné stanovisko hygienika ze dne 29.9.2009:

Problematiku hluku posuzuje v plném rozsahu hygienik. Stavební úřad pak při svém rozhodování vychází z obsahu jeho závazného stanoviska, které bylo v daném případě kladné. Z obsahu závazného stanoviska ani ze zák. č. 258/2000 Sb., podle kterého bylo závazné stanovisko vydáno, nevyplývá žádné omezení platnosti.

Odvolatelé požadují (shodně jako Ing. Alena Rejmanová) podle § 149 odst. správního řádu. přezkoumání závazného stanoviska hygienika vydaného pod č.j. Z.HK.4590/5490/09 ze dne 29.9.2009 (doklad č. 7 spisu). Jak je již výše uvedeno, Ministerstvo zdravotnictví České republiky vydalo na základě přezkumu závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 29.9.2009 č.j.Z.HK 4590/54590/09 podle § 149 odst. 4 správního řádu potvrzující závazné stanovisko č.j. 42737/2012-3/OVZ ze dne 15.11.2012

K námitce je třeba dodat, že posuzování vlivu navrhované stavby na okolí je u nových staveb vždy předmětem územního řízení. Námitku hlukové zátěže sousedního domu č.p. 382 vlivem navrhované stavby tedy bylo možné uplatnit v územním řízení. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona *se k námitkám účastníků stavebního řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, ve stavebním řízení nepřihlíží.*

Rozsah námitek, které mohou účastníci řízení uplatnit ve stavebním řízení, jsou upraveny v § 114 stavebního zákona. Účastník řízení může uplatnit námitky proti PD, proti způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

Hygienik v závazném stanovisku ke stavebnímu řízení stanovil podmínky č. 1 a 2, které se týkají protihlukových opatření po dobu provádění stavby. Podmínkami č. 4, 6 a 7 pak byly stanoveny požadavky, které je třeba prokázat před vydáním kolaudačního souhlasu na stavbu. Všechny tyto podmínky stavební úřad převzal v souladu s § 6 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 526/2006 Sb. do podmínek stavebního povolení (viz podmínky č. 26, 27, 29, 30, 31).

Přestože nařízení vlády č. 148/2006 Sb., platné v době vydání závazného stanoviska hygienika, bylo s účinností od 1.11.2011 nahrazeno nařízením vlády č. 272/2011 Sb., jsou hygienické limity uvedené v podmínkách závazného stanoviska v obou těchto předpisech shodné.

K námitce toho, že stavební úřad by neměl být pouhým sběratelem stanovisek dotčených orgánů a že pouhý odkaz na stanoviska dotčených orgánů se v případě zpochybnění jejich vzájemného souladu jeví jako nedostatečný a k argumentaci judikáty Městského soudu v Praze (sp. zn. 10 Ca 3/2006 a Nejvyššího správního soudu (9 As 88//2008) ve věci

tzv. „velká doprava Pankrác“, lze konstatovat následující. Pouhým sběratelem stanovisek dotčených orgánů stavební úřad jistě není. Jak je již výše uvedeno, podle § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona. Takové speciální zákony jsou z různých oblastí státní správy, přičemž odborná kvalita posouzení vlivu provádění stavby v daném území na tom kterém úseku přísluší právě dotčeným orgánům. Účelem závazného stanoviska vydávaného v rámci stavebního řízení je vymezit podmínky ochrany veřejného zájmu na tom kterém úseku. Je třeba zdůraznit, že odvolateli zmiňované judikáty jsou vztaženy k územnímu řízení, kde se řeší posouzení návrhu zejména z hlediska péče o životní prostředí a širších územních vztahů, potřeb a souvislostí, tj. přípustnost návrhu zejména z hlediska jednotlivých chráněných zájmů. Navíc jsou judikáty vztaženy k řízení vedeném podle správního řádu před účinností zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, který nevymezoval podobný institut přezkumu závazných stanovisek, jako je tomu v tomto zákoně v ust. § 149 odst. 4. Proto argumentace uvedených judikátů má své opodstatnění. Nyní je však odborný výsledek přezkoumání stanovisek plně v kompetenci nadřízených orgánů státní správy. Pokud je závazné stanovisko nadřízeným orgánem potvrzeno, nové přezkoumání tohoto závazného stanoviska orgánu nadřízeného dotčenému orgánu nemá již oporu v zákoně a takový požadavek v případě jeho uplatnění účastníky řízení by byl irelevantní.

3. Námitka, že do území budou vneseny nové plynové kotle a stovky pohybů automobilů při dopravní obsluze nového komplexu denně, ačkoliv je v lokalitě již dosaženo imisních limitů sledovaných látek:

Řešení otázky ochrany ovzduší je v kompetenci příslušného dotčeného orgánu, tedy v daném případě odboru životního prostředí (dříve odbor ochrany prostředí) MHMP, který k navrhované stavbě vydal kladné závazné stanovisko pod sp. zn. S-MHMP-612715/2009/1/OOP/VI ze dne 17.8.2009 (doklad č. 5 spisu) a rozhodnutí o povolení středního zdroje znečištění pod č.j. MHMP-234816/2005/OOP-III-Str/R-3371 ze dne 1.11.2005 (PM 17.11.2005 – doklad č. 25 spisu). Ze žádného z těchto dokladů nevyplývá omezení doby jejich platnosti. Navíc vliv stavby na dané území je posuzován v územním řízení, nikoliv ve stavebním řízení.

Jak je již výše uvedeno, Ministerstvo životního prostředí dne 18.2.2013 pod č.j. 2351/500/12, 97740/ENV/12 vydalo na základě přezkumu závazného stanoviska odboru životního prostředí MHMP sp. zn. S-MHMP 612715/2009/1/OOP/VI ze dne 17.8.2009 dle § 149 odst. 4 správního řádu se závěrem, že se citované závazné stanovisko odboru životního prostředí MHMP potvrzuje. Je zde mj. konstatováno, že závazné stanovisko bylo shledáno bez věcných i zákonných závad.

Navíc otázka ochrany ovzduší byla jednou z námitek uplatněných již v územním řízení. Odvolatelé rovněž požadovali přezkoumání závazného stanoviska tehdejšího OOP MHMP v části ochrany ovzduší vydaného ze dne 30.9.2008 pod sp. zn. S-MHMP-318188/2008/1/OOP/VI. Toto závazné stanovisko Ministerstvo životního prostředí rovněž potvrdilo pod č.j. 963/500/11; 33548/ENV/11 ze dne 26.4.2011.

4. Námitka, že stanovisko OOP MHMP z 3.11.2006 obsahuje v bodě 5.B) nesmyslnou a dávno již neaktuální formulaci „seznatelného závěru“, místo aby šlo o závazné stanovisko v režimu § 149 správního řádu:

Na stanovisko OOP MHMP ze dne 3.11.2006 pod č.j. S-MHMP-404224/2006/1/OOP/VI (viz doklad č. 26 spisu) se odvolává bod 5. (nikoliv 5.B) výše uvedeného závazného stanoviska OOP MHMP (viz předchozí bod č. 3), kde se tento dotčený orgán vyjadřuje ke stavbě z hlediska zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Pod bodem č. 5 je uvedeno, že *otázka krajinného rázu byla podrobně řešena v č.j. S-MHMP-404224/2006/1/OOP/VI ze dne 3.11.2006 a že závěry zde učiněné zůstávají v platnosti*. Dále je zde uvedeno, že se jedná o sdělení dle § 154 zák. č. 500/2004 Sb. v platném znění.

Jak je již výše uvedeno, Ministerstvo životního prostředí dne 18.2.2013 pod č.j. 2351/500/12, 97740/ENV/12 vydalo na základě přezkumu závazného stanoviska odboru životního prostředí MHMP sp. zn. S-MHMP 612715/2009/1/OOP/VI ze dne 17.8.2009 dle § 149 odst. 4 správního řádu závazné stanovisko se závěrem, že citované stanovisko odboru životního prostředí MHMP potvrzuje (bod I.). V bodě II. je zároveň konstatováno, že *ve věci ochrany krajinného rázu – bod 5) bylo vydáno pouze sdělení podle § 154 správního řádu, které formálně a především obsahově, nepředstavuje závazné stanovisko. Vzhledem k tomu není možný postup podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu*.

Odbor stavební a územního plánu MHMP, jako odvolací správní orgán ve věci rozhodnutí podle stavebního zákona, není příslušným k hodnocení právní formy podkladových vyjádření, vydávaných dotčenými orgány. Toto posouzení, v případě vydaných stanovisek OOP MHMP, dle ust. § 109 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, přísluší výhradně příslušnému nadřízenému správnímu orgánu. Jak vyplývá z výše uvedeného, správní orgán nadřízený dotčenému orgánu, neshledal v této věci pochybení. K odkazu na konkrétní rozsudek Nejvyššího správního soudu nutno uvést, že judikatura tohoto soudu ve věci postupu a formy výsledku posuzování problematiky je zcela nejednotná (např. rozsudek NSS č.j. 5 A 126/2002 ze dne 12.4.2006, č.j. 5 A 90/2002 ze dne 12.8.2005) a tedy uváděný rozsudek nelze hodnotit jako obecně uznávaný a akceptovaný právní názor.

Z obsahu rozhodnutí o odvolání proti ÚR (viz str. 7) vyplývá, že námitka týkající se „*seznatelného závěru*“ byla uplatněna již v předchozím územním řízení. Stanovisko OOP MHMP ze dne 3.11.2006 vydané pod č.j. S-MHMP-404224/2006/1/OOP/VI v dané věci, bylo přezkoumáno Ministerstvem životního prostředí a bylo potvrzeno.

Odvolatel namítá, že „*seznatelný závěr*“ vydaný tehdy pro územní řízení, nelze použít i pro stavební řízení, navíc po změně právní úpravy (pozn. - není uvedeno jaké. Změna § 12 zák. č. 114/1992 Sb. od 1.1.2007 do tohoto ustanovení vložila nový odstavec č. 4, odstavec č. 2 zůstal stejný).

5.Námitka týkající se požadavku na zaslání situace stavby všem účastníkům řízení, že rozhodnutí je tak nesrozumitelné, neúplné, a tedy vadné:

Lze souhlasit, že správní rozhodnutí musí obsahovat celistvou, srozumitelnou a přezkoumatelnou informaci o předmětu řízení a o tom, jak o něm bylo rozhodnuto. Tento požadavek předmětné stavební povolení ve vztahu k podmínce provedení stavby podle projektové dokumentace v daném případě splňuje, neboť odkazuje na ověřenou projektovou dokumentaci, tedy ve vztahu ke konkrétnímu stavebnímu řízení jedinečnou a ve správním spise identifikovatelnou. Při stanovení podmínky souladu s projektovou dokumentací je pochopitelně požadavek určitého odkazu na projektovou dokumentaci na místě, lze ji identifikovat zejména údajem o tom, kdy, kým a jaká dokumentace byla zpracována. V tomto směru odvolací správní orgán dospěl k závěru, že tyto konkrétní údaje jsou v daném případě z výroku stavebního povolení seznamitelné a není tedy důvod pro pochybnost odvolatelů.

Je rovněž zřejmé, že stavba, která je předmětem řízení, je ve výroku napadeného stavebního povolení dostatečně vymezena. Při takovém vymezení stavby nikdy nemůže jít o vyčerpávající technický popis provedení stavby, neboť takový požadavek by byl do jisté míry nadbytečný a v praxi i těžko proveditelný. Toho si byl vědom i zákonodárce, když do § 5 vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, jež

upravuje obsahové náležitosti stavebního povolení, nezahrnul projektovou dokumentaci. Naopak, kdyby bylo nutné přikládat projektovou dokumentaci k rozhodnutí ve stavebním řízení, pak by byl nadbytečný postup upravený v § 115 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého stavební úřad po právní moci rozhodnutí zašle po jednom ověřeném vyhotovení projektové dokumentace stavebníkovi, a dále vlastníkově stavby, pokud není sám stavebníkem. Není tedy sporu o tom, že se ověřená projektová dokumentace nezasílá zde neuvedeným účastníkům řízení.

Uvedenou argumentaci odvolacího správního orgánu podporuje i judikatura Nejvyššího správního soudu, když se již opakovaně vyjádřila k této otázce, např. v rozsudku č. j. 7 As 26/2011 -182, www.nssoud.cz.

6.Námítka změny počtu bytů a parkovacích stání:

(viz výše vyjádření k odvolání Ing. Aleny Rejmanové – bod č. 1)

7.Námítka, že poučení o odvolání je zmatené:

Tato námitka nebyla shledána právně důvodnou pro zrušení napadeného rozhodnutí. Podstatné je, že poučení o podání odvolání obsahuje zákonnou lhůtu pro podání odvolání a údaj, ke kterému orgánu lze podat odvolání. Informace o počtu stejnopisů odvolání nemůže pro účastníky znamenat újmu na jejich právech, jako třeba v případě chybějícího poučení či poučení ve smyslu, že rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu odvolat.

Podle ust. § 67 odst. 1 správního řádu *rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti*. Ve výrokové části se pak podle § 68 odst. 2 správního řádu uvede *řešení otázky, která je předmětem řízení*. Je proto důležité, aby výrok rozhodnutí, v daném případě rozhodnutí o povolení stavby, byl přesný a určitý.

Odborem stavebním a územního plánu MHMP byla proto provedena změna výroku napadeného rozhodnutí, neboť z obsahu v průběhu stavebníkem zúženého rozsahu žádosti o stavební povolení, z obsahu projektové dokumentace a z průběhu stavebního řízení vyplývá skutečný rozsah povolované stavby a s tím související doplnění nové koordinační podmínky pro provedení stavby. Šlo v daném případě o takovou změnu výroku, kterou mohl odvolací orgán provést v odvolacím řízení, neboť jejím provedením nedošlo k zásahu do práv účastníků stavebního řízení a vycházela z dispoziční zásady stavebníka při zachování zásad správního řízení, a to zejména zásady rychlosti a hospodárnosti řízení.

Odbor stavební a územního plánu MHMP přezkoumáním napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že řádná odvolání ve výroku jmenovaných odvolatelů nejsou důvodná pro jeho zrušení. Rozhodnutí vychází v souladu s ust. § 3 správního řádu z přesně a úplně zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Z procesního ani věcného hlediska nebyly shledány vady, které by bránily potvrzení napadeného rozhodnutí. V daném případě bylo dostatečně prokázáno a stavebním úřadem ověřeno, že provedení předmětné stavby je v souladu s veřejným zájmem, zejména že projektová dokumentace je úplná, je zpracována oprávněnou osobou a je v souladu s podmínkami územního rozhodnutí, jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu a je také v souladu s požadavky dotčených orgánů, které se k provedení této stavby vyjádřily kladně. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem odbor stavební a územního plánu MHMP rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o odvolání.

Poučení o odvolání:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

otisk úředního razítka

JUDr. Vladimíra Krejčová
právníčka oddělení metodiky
odboru stavebního a územního plánu

Obdrží:

I. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu a odvolatelé, doporučeně, fyz. os. do vl. rukou

1. Jakub Brabenec, Boleslavská č. p. 101, Chrást, 277 15 Tišice
zast. pro: CENTRAL GROUP 23. investiční a. s., Na Strži 1702/65, 140 00 Praha 4
2. JUDr. Petr Kužvart, IDDS: n7ag266
místo podnikání: Za Zelenou liškou č.p. 967/2b, Krč, 140 00 Praha 4
zastoupení pro: Ateliér pro životní prostředí, o.s., Ve Svahu 531/1, 147 00 Praha 4
zastoupení pro: JUDr. Mikuláš Ůrge, Ph.D., U Nikolajky 382/30, 150 00 Praha 5
3. Ing. Alena Rejmanová, U Nikolajky č.p. 1881/33, 150 00 Praha 5
4. Ing. Petr Málek, Dlouhá č.p. 730/35, 110 00 Praha 1
5. HLAVNÍ MĚSTO PRAHA, zast. Magistrátem hl. m. Prahy, odborem evidence, správy a využití majetku, Mariánské náměstí č.p. 2/2, 110 00 Praha 1

II. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu veřejnou vyhláškou, na úřední desce po dobu 15 dnů

7. Magistrát hlavního města Prahy, úřední deska, Mariánské náměstí č.p. 2/2, 110 00 Praha 1
8. Úřad městské části Praha 5, úřední deska, IDDS: yctbyzq
sídlo: náměstí 14. října č.p. 1381/4, 150 00 Praha 5 – pouze pro informaci

III. ostatní

9. Ing. Luboš Rejman, U Nikolajky č.p. 1881/33, 150 00 Praha 5
10. Úřad městské části Praha 5, odbor stavební a infrastruktury,
sídlo: náměstí 14. října č.p. 1381/4, 150 00 Praha 5 + **spis**

III. na vědomí: MHMP SUP